



ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Конвенції про створення
Міжнародної компенсаційної комісії для України

Верховна Рада України постановляє:

1. Ратифікувати Конвенцію про створення Міжнародної компенсаційної комісії для України, учинену 16 грудня 2025 року у м. Гаазі (додається), яка набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати, коли будуть виконані обидві умови, зазначені в пункті 3 статті 30 цієї Конвенції.

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України



В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м. Київ
30 квітня 2026 року
№ 4868-IX

Конвенція про створення Міжнародної компенсаційної комісії для України

Преамбула

Список держав та Європейський Союз,

Згадуючи про зобов'язання усіх держав відповідно до Статті 2 Статуту Організації Об'єднаних Націй, включаючи зобов'язання утримуватися у своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування проти територіальної цілісності чи політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим способом, несумісним із цілями Організації Об'єднаних Націй, і вирішувати свої міжнародні суперечки мирними засобами;

Висловлюючи глибоке занепокоєння втратою життів, переміщенням цивільного населення, катастрофічним руйнуванням інфраструктури та природних ресурсів, втратою державної, комунальної та приватної власності, а також економічним лихом, завданим агресією Російської Федерації проти України;

Беручи до уваги важливість збереження та зміцнення міжнародного миру, заснованого на свободі, рівності, справедливості та повазі до прав людини, а також розвитку дружніх відносин між народами, незалежно від їх політичних, економічних і соціальних систем або рівнів їхнього розвитку;

Згадуючи Резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй ES-11/1 від 02 березня 2022 року під назвою «Агресія проти України», у якій Генеральна Асамблея найрішучішим чином засудила агресію Російської Федерації проти України в порушення Статті 2(4) Статуту Організації Об'єднаних Націй;

Згадуючи Статті про відповідальність держав за міжнародно-протиправні діяння Комісії міжнародного права та обов'язок відповідальної держави здійснити повне відшкодування шкоди, завданої міжнародно-протиправним діянням;

Згадуючи Резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй 60/147 від 16 грудня 2005 року, у якій Генеральна Асамблея прийняла Основні принципи та керівні положення, що стосуються прав на правовий захист і відшкодування шкоди для жертв грубих порушень міжнародного права прав людини та серйозних порушень міжнародного гуманітарного права;

Згадуючи Резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй ES-11/5 від 14 листопада 2022 року під назвою «Сприяння здійсненню правового захисту і забезпечення відшкодування шкоди у зв'язку з агресією проти України», у якій Генеральна Асамблея визнала, що Російська Федерація має бути притягнута до відповідальності за будь-які порушення міжнародного права в Україні або проти України, включаючи її агресію в порушення Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також за будь-які порушення міжнародного гуманітарного права та міжнародного права прав людини;

Згадуючи, що в Резолюції ES-11/5 Генеральна Асамблея також визнала, що Російська Федерація повинна нести юридичні наслідки всіх своїх міжнародно-протиправних діянь, включаючи відшкодування шкоди, у тому числі будь-яких збитків, завданих такими діяннями;

Згадуючи, що Генеральна Асамблея також визнала необхідність створення у співпраці з Україною міжнародного механізму для відшкодування збитків, втрат чи шкоди, заподіяних внаслідок міжнародно-протиправних діянь Російської Федерації в Україні або проти України;

Згадуючи, що Генеральна Асамблея рекомендувала державам-членам у співпраці з Україною створити міжнародний реєстр збитків, який слугуватиме для обліку в документальній формі доказів та інформації про заяви щодо збитків, втрат чи шкоди, спричинених усім зацікавленим фізичним та юридичним особам, а також державі Україна, завданих міжнародно-протиправними діяннями Російської Федерації в Україні або проти України, а також для сприяння та координації збору доказів;

Вітаючи створення Реєстру збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, на підставі Резолюції CM/Res(2023)3 Комітету Міністрів Ради Європи від 12 травня 2023 року, якою встановлюється Розширена часткова угода про Реєстр збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, підтверджена Резолюцією CM/RES(2025)3 Комітету Міністрів Ради Європи від 09 липня 2025 року;

Відзначаючи також, що Реєстр збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, функціонує та приймає, обробляє і реєструє заяви відповідно до свого Статуту;

Згадуючи Статут Реєстру збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, який передбачає, що робота Реєстру, включаючи його цифрову платформу з усіма даними про заяви та докази, зафіксовані в ньому, має стати першою складовою майбутнього міжнародного компенсаційного механізму, який буде створено окремим міжнародним інструментом у співпраці з Україною;

Відзначаючи, що ця Конвенція є таким міжнародним інструментом і що вона створює Міжнародну компенсаційну комісію для України, яка становить другий компонент міжнародного компенсаційного механізму, який також може включати, як третій компонент, майбутній компенсаційний фонд, уповноважений виплачувати компенсацію за збитки, втрати чи шкоду, завдані міжнародно-протиправними діяннями Російської Федерації в Україні або проти України;

Відзначаючи, що хоча ця Конвенція стосується міжнародно-протиправних діянь, вчинених Російською Федерацією в Україні або проти України 24 лютого 2022 року або пізніше, це не звільняє Російську Федерацію від будь-якої відповідальності за її міжнародно-протиправні діяння, вчинені в Україні або проти України 20 лютого 2014 року або пізніше, а також не виключає можливості внесення в майбутньому змін до цієї Конвенції задля того, щоб дозволити розширити її сферу дії в часі до 20 лютого 2014 року;

Зобов'язуючись виконувати положення цієї Конвенції відповідно до міжнародного права;

Погодили цю відкриту Конвенцію Ради Європи про таке:

РОЗДІЛ I — ВИКОРИСТАННЯ ТЕРМІНІВ

Стаття 1. Визначення

Для цілей цієї Конвенції:

- (a) «Асамблея» означає Асамблею Членів Комісії, створену відповідно до Статті 7 цієї Конвенції;
- (b) «Заяви» у значенні Статті 3 цієї Конвенції означають заяви, подані до Реєстру збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, відповідно до його правил, та, після передання роботи Реєстру до Комісії відповідно до Розділу VII цієї Конвенції, заяви, подані відповідно до правил та процедур, зазначених у Статті 25 цієї Конвенції;
- (c) «Комісія» означає Міжнародну компенсаційну комісію для України, створену цією Конвенцією;
- (d) «Комісар» означає особу, призначену як член Панелі відповідно до Статті 11 цієї Конвенції;
- (e) «Рада» означає Раду Комісії, створену відповідно до Статті 10 цієї Конвенції;
- (f) «Виконавчий Директор» означає Виконавчого Директора Комісії, призначеного відповідно до Статті 14 цієї Конвенції;
- (g) «Фінансовий Комітет» означає Фінансовий Комітет Комісії, створений відповідно до Статті 8 цієї Конвенції;
- (h) «Основний Внескодавець» означає будь-якого Члена, який у будь-якому фінансовому році вносить найвищий рівень обов'язкових внесків до бюджету Комісії на основі критеріїв, викладених у Резолюції (94)31 Комітету Міністрів Ради Європи від 04 листопада 1994 року;
- (i) «Член» означає будь-яку державу або Організацію Регіональної Інтеграції, яка стала Членом Комісії, ставши Стороною цієї Конвенції відповідно до статей 27, 28, 30 або 31 цієї Конвенції;
- (j) «Спостерігач» означає будь-яку державу, Організацію Регіональної Інтеграції або міжнародну організацію, яка стала Спостерігачем Комісії відповідно до Статті 27(2) цієї Конвенції;
- (k) «Панель» означає Панель Комісарів, створену відповідно до Статті 12 цієї Конвенції;
- (l) «Організація Регіональної Інтеграції» означає організацію, утворену суверенними державами певного регіону, які її держави-члени передали повноваження щодо питань, що регулюються цією Конвенцією;
- (m) «Реєстр збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України» або «Реєстр» означає Реєстр збитків, завданих агресією Російської Федерації проти України, створений на підставі Резолюції CM/Res(2023)3 Комітету Міністрів Ради Європи від 12 травня 2023 року, підтвердженої Резолюцією CM/RES(2025)3 Комітету Міністрів Ради Європи від 09 липня 2025 року;

- (п) «Правила та Положення» означають правила та положення, що регулюють роботу Комісії, прийняті Радою відповідно до підпункту (с) пункту 2 Статті 10 цієї Конвенції та затверджені Асамблеєю відповідно до підпункту (с) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції;
- (о) «Секретаріат» означає Секретаріат Комісії, створений відповідно до Статті 13 цієї Конвенції.

РОЗДІЛ II — СТВОРЕННЯ, МАНДАТ ТА ФУНКЦІЇ МІЖНАРОДНОЇ КОМПЕНСАЦІЙНОЇ КОМІСІЇ ДЛЯ УКРАЇНИ

Стаття 2. Створення Міжнародної компенсаційної комісії для України

Міжнародна компенсаційна комісія для України створюється як незалежний орган у інституційних рамках Ради Європи.

Стаття 3. Мандат та функції Комісії

1. Комісія є адміністративним органом, який приймає рішення щодо заяв про відшкодування збитків, втрат чи шкоди, завданих міжнародно-протиправними діями, вчиненими Російською Федерацією в Україні або проти України, включаючи її агресію в порушення Статуту Організації Об'єднаних Націй, а також будь-які порушення Російською Федерацією міжнародного гуманітарного права та міжнародного права прав людини:
 - (а) 24 лютого 2022 року або пізніше;
 - (б) (і) на території України в межах її міжнародно-визнаних кордонів, що включає її сушу, повітряний простір, внутрішні води та територіальне море;
(іі) у виключній економічній зоні України та на її континентальному шельфі, відповідно до міжнародного права та, за необхідності, національного законодавства України; або
(ііі) до будь-якого повітряного судна або судна, що перебуває під юрисдикцією України; та
 - (с) усім зацікавленим фізичним та юридичним особам, а також державі Україна, включаючи її регіональні та місцеві органи влади, державні чи підконтрольні установи.
2. Для цілей цієї Конвенції мандат Комісії відповідно до пункту 1 цієї Статті означає, що Комісія розглядає, оцінює та виносить рішення щодо Заяв та визначає будь-яку суму компенсації, що підлягає виплаті в кожному випадку.
3. Комісія вирішує всі адміністративні, фінансові, процедурні, фактичні, юридичні та політичні питання, необхідні для винесення рішення щодо Заяв та визначення будь-якої суми компенсації, що підлягає виплаті в кожному випадку.
4. Комісія у своїй роботі виходить з того, що Російська Федерація, згідно з міжнародним правом, несе відповідальність за будь-які збитки, втрати чи шкоду, завдані їй

міжнародно-протиправними діяннями в Україні або проти України відповідно до пункту 1 цієї Статті.

5. Рішення Комісії, у тому числі щодо сум компенсації, визначених та призначених відповідно до цієї Конвенції, є остаточними. Рішення щодо сум компенсації повинні відображати справедливу та об'єктивну оцінку та визначення вартості Заяви.
6. Рішення Комісії, наскільки це стосується діяльності Комісії, розглядаються всіма Членами Комісії як такі, що остаточно вирішують усі фактичні та юридичні питання стосовно Заяви.

РОЗДІЛ III — ЮРИДИЧНИЙ СТАТУС І МІСЦЕЗНАХОДЖЕННЯ

Стаття 4. Правосуб'єктність

1. Комісія має міжнародну правосуб'єктність.
2. Відповідно, Комісія має таку правоздатність, яка є необхідною для здійснення її функцій, виконання її мандата та захисту її інтересів, зокрема правоздатність укладати угоди, набувати та відчужувати рухоме та нерухоме майно, а також ініціювати юридичні провадження.

Стаття 5. Місцезнаходження

1. Комісія має своє місцезнаходження на території однієї зі Сторін цієї Конвенції.
2. Статус та функціонування Комісії у приймаючій державі регулюються Угодою з приймаючою державою, укладеною між приймаючою державою та Комісією.
3. Комісія має офіс в Україні з метою надання допомоги Асамблеї, Раді та Панелям у виконанні їхніх функцій.
4. Комісія укладає домовленості та/або угоди з Україною, які регулюють статус та функціонування офісу Комісії в Україні.
5. Асамблея може прийняти рішення про заснування офісів Комісії в будь-якій іншій державі за згодою такої держави.

Стаття 6. Привілеї та імунітети

1. Комісія, включаючи її офіс в Україні та будь-які офіси в інших державах, користується на території кожної держави, яка є Членом, такими привілеями та імунітетами, які необхідні для здійснення її функцій та виконання її мандата.
2. Держави, які є Членами, застосовують на своїй території правила, викладені в Генеральній угоді про привілеї та імунітети Ради Європи стосовно Комісії, її офісів, Виконавчого Директора, інших членів Секретаріату, а також експертів, залучених Комісією, зокрема:
 - (а) Статті 3–7 Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи — стосовно Комісії, включаючи її офіси, майно та активи;

- (b) Статтю 18 Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи — стосовно Виконавчого Директора та інших членів Секретаріату;
 - (c) Пункти (а) та (е) Статті 18 Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи — стосовно експертів, залучених Комісією.
3. Держави, які є Членами, застосовують на своїй території ті самі привілеї та імунітети, що передбачені Статтею 16 Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи стосовно Комісарів, коли вони залучені до діяльності Комісії.
 4. Представники Членів в органах Комісії, Комісари, Виконавчий Директор, інші члени Секретаріату, а також експерти, залучені Комісією, користуються на території кожної держави, яка є Членом, імунітетом від будь-якого юридичного процесу у зв'язку зі сказаним, написаним чи здійсненим ними в їхній офіційній якості, і після закінчення строку їхніх повноважень продовжують користуватися таким імунітетом.
 5. Будь-яка держава, яка є Членом, може шляхом повідомлення, адресованого Генеральному секретарю Ради Європи, заявити, що імунітет від юридичного процесу, наданий особі відповідно до пунктів 2, 3 та 4 вище, не застосовується в разі порушення правил дорожнього руху, вчиненого такою особою, або в разі заподіяння шкоди транспортним засобом, що належить такій особі або яким керує така особа.
 6. Привілеї та імунітети:
 - (a) Комісарів можуть бути скасовані Асамблеєю;
 - (b) Виконавчого Директора, інших членів Секретаріату та експертів, залучених Комісією, можуть бути скасовані Генеральним секретарем Ради Європи.
 7. Асамблея може відмовитися від імунітету, передбаченого підпунктом (а) пункту 2 цієї Статті. Така відмова від імунітету не поширюється на будь-які заходи з примусового стягнення або конфіскації майна Комісії, включаючи її цифрову платформу та всі дані про Заяви і докази, для яких необхідна окрема відмова від імунітету від Асамблеї.
 8. У разі денонсації будь-яким Членом або припинення дії цієї Конвенції, Члени продовжують надавати імунітети, зазначені в цій Статті.

РОЗДІЛ IV — ОРГАНІЗАЦІЙНА СТРУКТУРА

Стаття 7. Асамблея

1. Асамблея складається з усіх Членів Комісії.
2. Асамблея збирається за місцезнаходженням Комісії, якщо Асамблея не вирішить інакше. Перше засідання Асамблеї скликається депозитарієм цієї Конвенції протягом одного року після набрання нею чинності.
3. Асамблея обирає Голову та двох Заступників Голови строком на три роки. Голова Асамблеї або, за його відсутності, один із Заступників Голови веде засідання Асамблеї та виконує інші обов'язки відповідно до правил процедури, прийнятих Асамблеєю.

4. Асамблея:
- (a) несе загальну відповідальність за виконання мандата Комісії та здійснює нагляд за роботою органів Комісії;
 - (b) рекомендує Членам, органам Комісії, а також допоміжним органам, зазначеним у підпункті (i) цього пункту, заходи, спрямовані на досягнення цілей Комісії;
 - (c) затверджує Правила та Положення, що регулюють роботу Комісії, прийняті Радою відповідно до підпункту (c) пункту 2 Статті 10 цієї Конвенції;
 - (d) визначає членів Ради відповідно до Статті 10 цієї Конвенції;
 - (e) затверджує список кандидатів на посади Комісарів та оновлює такий список щонайменше раз на рік;
 - (f) на її першому засіданні та, за необхідності, у подальшому, обирає Виконавчого Директора Комісії, якого призначає Генеральний секретар Ради Європи;
 - (g) уповноважує Виконавчого Директора здійснити передання Реєстру до Комісії відповідно до Статей 24 та 25 цієї Конвенції у час, який Асамблея вважає за доцільний, з урахуванням наслідків для щорічних установлених внесків Членів;
 - (h) за рекомендацією Ради уповноважує Раду створювати Панелі та призначати необхідних Комісарів у час, який Асамблея вважає за доцільний, з урахуванням наслідків для щорічних установлених внесків Членів;
 - (i) за рекомендацією Ради та/або Виконавчого Директора створює будь-які допоміжні органи, необхідні для виконання функцій Комісії;
 - (j) приймає щорічну шкалу внесків;
 - (k) приймає річний бюджет Комісії;
 - (l) приймає річний фінансовий звіт Комісії;
 - (m) приймає річний звіт про діяльність Комісії; та
 - (n) виконує будь-які інші функції, покладені на неї цією Конвенцією, та будь-які інші функції, необхідні для виконання мандата Комісії, які не покладені цією Конвенцією на Раду, Панелі Комісарів, Виконавчого Директора або Секретаріат. Асамблея може делегувати деякі або всі такі інші функції Раді.
5. Асамблея збирається так часто, як це необхідно, але не рідше одного разу на рік. Асамблея скликається за власним рішенням, на вимогу Ради або на вимогу будь-якого Члена, якщо така вимога підтримується однією третьиною Членів. Голова має право скликати позачергові засідання Асамблеї в разі нагальної потреби. З урахуванням пункту 6 цієї Статті, для прийняття будь-якого рішення Асамблеєю необхідна присутність більшості всіх Членів.
6. Асамблея може приймати рішення за допомогою письмової процедури та електронних засобів, як це визначено в правилах процедури Асамблеї.

7. Асамблея може створювати консультативні комітети для сприяння її роботі в конкретних сферах, що мають значення для Асамблеї або для Комісії в цілому.
8. Асамблея приймає свої правила процедури та будь-які інші правила або домовленості, необхідні для виконання її функцій.
9. Секретаріат виконує функції секретаріату Асамблеї.

Стаття 8. Фінансовий Комітет

1. Асамблея створює Фінансовий Комітет як допоміжний орган Асамблеї. Фінансовий Комітет:
 - (a) визначає щорічні установлені внески Членів відповідно до пункту 3 Статті 23 цієї Конвенції;
 - (b) надає консультації Секретаріату при підготовці бюджету Комісії;
 - (c) розглядає проєкт бюджету Комісії на наступний рік, підготовлений Секретаріатом, та звітує Асамблеї;
 - (d) розглядає та схвалює прийняття внесків від суб'єктів, які не є Членами та Спостерігачами, відповідно до пункту 4 Статті 23 цієї Конвенції;
 - (e) надає Асамблеї рекомендації щодо інших відповідних фінансових питань; та
 - (f) виконує будь-які інші завдання, пов'язані з фінансовими питаннями, які йому доручає Асамблея.
2. До складу Фінансового Комітету входять представники:
 - (a) усіх Членів, які є Основними Внескодавцями до бюджету Комісії;
 - (b) інших Членів та Спостерігачів, які вносять до бюджету Комісії суму, що щонайменше дорівнює обов'язковим внескам Основних Внескодавців протягом фінансового року, за який вони зробили такий внесок;
 - (c) інших Членів, обраних Асамблеєю.
3. Асамблея визначає кількість Членів та Спостерігачів відповідно до підпунктів (b) і (c) пункту 2 цієї Статті. Асамблея щорічно переглядає таку кількість. Кількість Спостерігачів не може перевищувати кількість Членів.
4. У разі, якщо Комісія отримує достатні кошти виключно з джерел, інших ніж установлені внески, для задоволення своїх бюджетних потреб, Фінансовий Комітет складається лише з представників Членів, обраних Асамблеєю.
5. Фінансовий Комітет докладає зусиль для прийняття рішень на основі консенсусу. Якщо інше не передбачено цією Конвенцією, у разі вичерпання зусиль для досягнення консенсусу Фінансовий Комітет приймає рішення двома третинами голосів, причому кожен член Фінансового Комітету має один голос. Для прийняття будь-якого рішення Фінансовим Комітетом необхідна присутність більшості членів Фінансового Комітету.

6. Рішення з процедурних питань приймаються більшістю голосів. У разі сумнівів або невизначеності щодо того, чи є питання процедурним, рішення приймається відповідно до пункту 5 цієї Статті.
7. Фінансовий Комітет збирається за необхідності та звітує перед Асамблеєю. Фінансовий Комітет може запрошувати Членів, Спостерігачів та інші держави і суб'єктів, які надавали фінансову підтримку Комісії протягом відповідного звітного періоду, бути присутніми на засіданнях Фінансового Комітету.
8. Секретаріат надає необхідну адміністративну підтримку Фінансовому Комітету.

Стаття 9. Голосування в Асамблеї

1. Якщо інший поріг не передбачений цією Конвенцією, Асамблея приймає рішення двома третинами голосів.
2. Рішення, зазначені в підпунктах (g) та (h) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції, приймаються двома третинами голосів, включаючи голоси на підтримку рішення від усіх Основних Внескодавців.
3. Рішення з процедурних питань приймаються більшістю голосів. У разі сумнівів або невизначеності щодо того, чи є питання процедурним, рішення приймається відповідно до пункту 1 цієї Статті.
4. Кожен Член має один голос в Асамблеї.

Стаття 10. Рада

1. Склад Ради визначається таким чином:
 - (a) Рада складається з мінімум дев'яти і максимум п'ятнадцяти Членів. Якщо Асамблея не вирішить інакше, члени Ради виконують свої обов'язки протягом трьох років на ротаційній основі. Асамблея визначає склад Ради з переліку Членів, які висловили зацікавленість у роботі в Раді, у порядку, у якому вони стали Членами.
 - (b) Асамблея визначає перших дев'ять Членів, які входять до складу Ради, на своєму першому засіданні або якомога швидше після цього.
 - (c) Асамблея визначає трьох додаткових членів Ради на засіданні, що слідує за депонуванням тридцятої ратифікаційної грамоти, документа про прийняття або затвердження цієї Конвенції або приєднання до цієї Конвенції, та трьох додаткових членів після депонування сорокового такого документа.
 - (d) Коли Україна та/або Російська Федерація є членами Ради відповідно до правил підпункту (a) цього пункту, вони утримуються від голосування щодо питань, передбачених підпунктами (b), (c)(ii-v) та (d) пункту 2 цієї Статті. Коли Україна та/або Російська Федерація є Членами, але не є членами Ради, вони запрошуються до участі в засіданнях Ради з правом висловлювати свою позицію, але без права голосу.
 - (e) Асамблея приймає правила, що регулюють ротацію членства в Раді відповідно до положень цієї Статті, включаючи забезпечення безперервності при ротації членства.

2. Без шкоди для Статті 7 цієї Конвенції Рада:
- (a) відповідає за виконання мандата Комісії;
 - (b) призначає Комісарів зі списку кандидатів, затвердженого Асамблеєю відповідно до підпункту (e) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції, та створює Панелі відповідно до Статті 12 цієї Конвенції;
 - (c) приймає Правила та Положення, що регулюють роботу Комісії, які згодом мають бути затверджені Асамблеєю, зокрема щодо визначення:
 - i. правил та процедур призначення Комісарів до складу Панелей та їхнього звільнення з Панелей;
 - ii. правил та процедур подання, розгляду, оцінки та винесення рішень щодо Заяв, а також визначення суми компенсації, що підлягає виплаті в кожному випадку;
 - iii. стандартів та вимог до доказів;
 - iv. правил оцінки збитків, втрат чи шкоди;
 - v. стандартів та підходів до компенсації;
 - vi. процедури вирішення спірних питань;
 - vii. черговість розгляду, оцінки та прийняття рішень щодо Заяв;
 - viii. правила та процедури, необхідні для продовження роботи Реєстру в рамках Комісії; та
 - ix. інші питання, що належать до компетенції Ради;
 - (d) має повноваження приймати або повертати рекомендації Панелей щодо рішень стосовно сум компенсації, що підлягають виплаті за Заявами, розглянутими Панелями, а також щодо юридичної та фактичної основи рекомендацій, з урахуванням Статей 17 та 18 цієї Конвенції; та
 - (e) виконує будь-які інші функції, делеговані їй Асамблеєю.
3. Рада збирається регулярно з метою розгляду рекомендацій Панелей для винесення рішень щодо розглянутих Заяв, а також для прийняття будь-яких інших рішень, необхідних для виконання своїх функцій. Секретаріат може брати участь у засіданнях Ради з правом дорадчого голосу.
4. Рада докладає зусиль для прийняття рішень на основі консенсусу. Якщо інше не передбачено цією Конвенцією, у разі вичерпання зусиль для досягнення консенсусу Рада приймає рішення двома третинами голосів, причому кожен член Ради має один голос. З урахуванням пункту 5 цієї Статті, для прийняття будь-якого рішення Радою необхідна присутність більшості її членів.
5. Рада може приймати рішення за допомогою письмової процедури та електронних засобів, як це визначено в правилах процедури Ради.

6. Рішення з процедурних питань приймаються більшістю голосів. У разі сумнівів або невизначеності щодо того, чи є питання процедурним, рішення приймається відповідно до пункту 4 цієї Статті.
7. Рада приймає свої правила процедури та будь-які інші домовленості, необхідні для виконання її функцій. Рада обирає Голову та одного або двох Заступників Голови з числа своїх членів строком на один рік з можливістю переобрання.
8. Рада двічі на рік подає звіти до Асамблеї. Такі звіти містять інформацію про кількість Заяв, розглянутих Радою, та загальну суму компенсацій, визначених за кожною категорією, а також підсумок будь-яких інших важливих фактичних або юридичних питань, що стосуються роботи Комісії.

Стаття 11. Комісари

1. Призначення Комісарів здійснюється на інклюзивній основі з урахуванням необхідності незалежності, неупередженості, доброчесності, високих моральних якостей, досвіду, професійних мультидисциплінарних знань, широкого географічного представництва, а також гендерного балансу. Комісари повинні бути експертами в таких галузях, як міжнародне право, вирішення спорів, фінанси, бухгалтерський облік, страхування або оцінка збитків. Рада може встановити додаткові вимоги до призначення Комісарів для задоволення конкретних потреб Панелей.
2. Кандидати на посади Комісарів можуть бути запропоновані Членами. Кандидати також можуть подавати свої кандидатури на посади Комісарів безпосередньо. Секретаріат організовує процес пропонування та подання кандидатур, проводить відбір кандидатів та створює список кандидатів, які мають право обіймати посади Комісарів.
3. Секретаріат подає список кандидатів на затвердження Асамблеї. Секретаріат щорічно або на вимогу Асамблеї чи Ради подає оновлений список кандидатів на затвердження Асамблеї.
4. Кандидати не можуть бути дискваліфіковані виключно на підставі їхньої національності.
5. Умови залучення Комісарів, включаючи їхню винагороду, визначаються Радою.
6. Комісари повинні працювати в особистій якості і бути готовими ефективно виконувати свої обов'язки.

Стаття 12. Панелі

1. Панелі створюються Радою для розгляду та оцінки Заяв і визначення будь-якої суми компенсації, що підлягає виплаті в кожному конкретному випадку. Вони надають Раді рекомендації щодо прийняття рішень.
2. Рада, за рекомендацією Секретаріату та з урахуванням міркувань ефективності, гнучкості та навантаження, визначає кількість Панелей, що мають бути створені, а також мандат кожної Панелі.
3. Кожна Панель складається з трьох Комісарів, призначених до цієї Панелі Радою.
4. Комісари кожної Панелі на основі консенсусу призначають зі свого складу Голову Панелі. Якщо вони не можуть дійти згоди, Голову призначає Рада.

Стаття 13. Секретаріат

1. Комісія має Секретаріат, який очолює Виконавчий Директор.
2. Секретаріат під керівництвом Виконавчого Директора надає функціональну, технічну та адміністративну підтримку для підтримки та функціонування Комісії.
3. Секретаріат повинен мати або забезпечувати необхідну експертизу для виконання своїх функцій, включаючи достатню експертизу у відповідному національному праві та володіння відповідними мовами.
4. До Секретаріату застосовуються Положення про персонал та правила про персонал Ради Європи. Громадяни всіх держав-членів Ради Європи та громадяни всіх Членів мають право бути призначеними на посади членів персоналу Комісії. Асамблея може також відступати від застосовних правил і положень Ради Європи, зокрема щодо громадянства персоналу, якщо це сприяє виконанню функцій Комісії. Про такі схвалені відступи повідомляються Комітет Міністрів та Генеральний секретар Ради Європи.

Стаття 14. Виконавчий Директор

1. Виконавчий Директор представляє Комісію та має право діяти від її імені.
2. Виконавчий Директор має право укладати контракти, угоди та домовленості від імені Комісії. Будь-які міжнародні угоди укладаються Виконавчим Директором від імені Комісії після попереднього затвердження Асамблеєю. Будь-які домовленості з національними або міжнародними органами, що передбачають обмін інформацією про Заяви або докази, укладаються Виконавчим Директором від імені Комісії після попереднього затвердження Радою.
3. Генеральний секретар Ради Європи делегує Виконавчому Директору повноваження, необхідні для виконання його обов'язків щодо Секретаріату.
4. Виконавчий Директор:
 - (a) несе щоденну відповідальність за нагляд та управління роботою Секретаріату;
 - (b) забезпечує функціональну, технічну, адміністративну та організаційну підтримку роботи Асамблеї, Ради та Панелей, включаючи регулярний зв'язок і підготовку їхніх засідань;
 - (c) несе відповідальність за направлення Заяв до Панелей для розгляду та направлення рекомендацій Панелей до Ради;
 - (d) підтримує зв'язок із відповідними національними та міжнародними органами з різних питань, пов'язаних з роботою Комісії, включаючи питання, що стосуються Заяв та доказів; та
 - (e) виконує будь-які інші функції, покладені на Виконавчого Директора цією Конвенцією або делеговані Асамблеєю та/або Радою.
5. Виконавчий Директор обирається Асамблеєю. Після обрання Асамблеєю Виконавчий Директор призначається Генеральним секретарем Ради Європи і, як очікується, виконує свої обов'язки протягом чотирьох років з можливістю поновлення строку повноважень.

Членам пропонується висунути кандидатів на цю посаду, беручи до уваги характер Заяв, що розглядаються Комісією.

7. Кандидати повинні бути добросовісними особами з високими моральними якостями, відповідним досвідом та професійною кваліфікацією для цієї посади.

Стаття 15. Незалежність

1. Комісари, а також Виконавчий Директор та інші члени Секретаріату є незалежними у виконанні своїх обов'язків.
2. Під час виконання своїх обов'язків Комісари, а також Виконавчий Директор та інші члени Секретаріату не повинні звертатися за вказівками або приймати їх від будь-якого уряду або будь-якого іншого органу чи суб'єкту, що не входить до складу Комісії. Вони повинні утримуватися від будь-яких дій, які можуть негативно позначитися на їхньому статусі міжнародних посадових осіб, відповідальних виключно перед Комісією.
3. Кожен Член, а також Рада Європи та її органи зобов'язуються поважати виключно незалежний характер повноважень Комісарів, а також Виконавчого Директора та інших членів Секретаріату і не намагатися впливати на них під час виконання ними своїх обов'язків.
4. Комісари, а також Виконавчий Директор та інші члени Секретаріату не повинні мати особистого або фінансового інтересу в будь-яких питаннях, що розглядаються Комісією. Будь-який конфлікт інтересів повинен бути розкритий та вирішений відповідно до правил Комісії.
5. Правила щодо конфлікту інтересів та розкриття інформації для Комісарів, а також, за необхідності, для Виконавчого Директора та інших членів Секретаріату, приймаються Радою.

РОЗДІЛ V — ЗАЯВИ ТА ПРОЦЕДУРА

Стаття 16. Розгляд Заяв Панелями

1. Панелі розглядають Заяви, встановлюють їх обґрунтованість, визначають суму компенсації, що підлягає виплаті за кожною Заявою, та надають Раді рекомендації щодо прийняття рішень відповідно до застосовних Правил та Положень.
2. Панелі можуть звернутися до Секретаріату з проханням залучити експертів для надання їм допомоги у випадках, коли необхідні спеціальні знання, експертиза або досвід.
3. Розгляд Заяв здійснюється на основі Правил та Положень. Панелі визначають власні методи роботи.
4. Секретаріат надає адміністративну, технічну, юридичну та іншу допомогу Панелям під час виконання ними своїх функцій, але не бере участі в остаточному прийнятті рішень Панелями.

Стаття 17. Прийняття рішень Панелями

1. Панелі докладають зусиль для прийняття їхніх рекомендацій на основі консенсусу. Якщо зусилля для досягнення консенсусу вичерпано, рекомендації щодо рішень приймаються більшістю голосів Комісарів Панелі. Секретаріат здійснює фіксацію того, чи рішення Панелей були прийняті на основі консенсусу чи більшістю голосів, а також результати будь-якого голосування.
2. Рекомендації щодо рішень Панелей мають бути обґрунтованими.

Стаття 18. Прийняття рішень щодо рекомендацій Панелей

1. Рада розглядає рекомендації Панелей щодо Заяв якомога швидше після їх передання до Ради. При оцінці рекомендацій Рада дотримується групування Заяв, якщо таке було застосовано Панелями.
2. Після всебічного розгляду Радою рекомендація вважається затвердженою Радою, якщо тільки Рада, з підстав, передбачених Правилами та Положеннями, не вирішить повернути цю рекомендацію до Панелі, надавши обґрунтування свого рішення разом із будь-якими додатковими вказівками, які становлять невід'ємну частину рішення Ради.
3. Панель розглядає вказівки Ради та, за необхідності, надає нову рекомендацію.
4. У виняткових випадках, передбачених Правилами та Положеннями, Рада може передати рекомендацію Панелі до ad hoc панелі з перегляду, створеної Радою для цієї мети.
5. Ad hoc панель з перегляду складається з трьох Голів Панелей. Статті 16 та 17 цієї Конвенції застосовуються до ad hoc панелей з перегляду та їхньої роботи.
6. Після повного розгляду Радою рекомендація ad hoc панелі з перегляду вважається затвердженою Радою, якщо Рада не передає це питання на розгляд Асамблеї, яка приймає остаточне рішення замість Ради.
7. Рекомендація, затверджена відповідно до цієї Статті, стає остаточним рішенням Комісії щодо будь-якої Заяви, що розглядається, і не підлягає подальшому оскарженню або перегляду.
8. Секретаріат здійснює фіксацію прийняття рішень Асамблеї, Ради та будь-якої ad hoc панелі з перегляду.

Стаття 19. Рішення або постанови судів або трибуналів та інших судових органів

1. При прийнятті рішень Панелі та Рада враховують, за необхідності, відповідні рішення або постанови судів або трибуналів та інших судових органів, створених відповідно до міжнародного права.
2. Панелі та Рада можуть також враховувати відповідні рішення або постанови будь-яких національних судів і трибуналів.
3. Комісія через свої органи вживає відповідних заходів для забезпечення того, щоб жоден заявник не отримував подвійної компенсації за ті самі збитки, втрати чи шкоду. Члени докладають зусиль для підтримки Комісії в цьому питанні, зокрема шляхом обміну інформацією з Комісією, за необхідності.

Стаття 20. Стандарти та гарантії

1. Комісія, включаючи її Раду, Панелі та Секретаріат, діє відповідно до найвищих стандартів незалежності, неупередженості, справедливості та об'єктивності.
2. Комісія діє прозоро, регулярно інформує громадськість про свою діяльність та належним чином захищає персональні дані. Правила прозорості, включаючи правила оприлюднення рішень Комісії, приймаються Радою.
3. Рада приймає правила щодо захисту персональних даних та конфіденційності.
4. Усі процедури Комісії проводяться із забезпеченням належних процесуальних гарантій.

Стаття 21. Фінансування призначеної компенсації та виконання

1. Члени визнають, що Російська Федерація повинна нести юридичні наслідки всіх своїх міжнародно-протиправних діянь, включаючи відшкодування шкоди, зокрема будь-яких збитків, завданих такими діями. Відповідно очікується, що Російська Федерація фінансуватиме компенсацію, визначену та призначену Комісією відповідно до цієї Конвенції.
2. Члени, за винятком Російської Федерації, не зобов'язані фінансувати компенсацію, визначену та призначену Комісією.
3. Рішення Комісії не можуть бути виконані через суди або інші судові чи квазісудові установи в межах національної юрисдикції Членів, якщо це прямо не дозволено відповідним Членом згідно з національним правом цього Члена.

Стаття 22. Механізм виплати призначеної компенсації

Асамблея може розглянути механізми виплати призначеної компенсації після того, як стане доступним фінансування, зокрема шляхом здійснення виплат із будь-якого компенсаційного фонду, який може бути створений або визначений для цієї мети у момент, який Асамблея визнає доцільним.

РОЗДІЛ VI — ФІНАНСУВАННЯ КОМІСІЇ

Стаття 23. Фінансування та бюджет

1. Після того, як Російська Федерація стане Членом Комісії, вона покриває витрати Комісії з моменту набрання чинності цією Конвенцією.
2. Доки Російська Федерація не покриє витрати Комісії, фінансування Комісії здійснюється за рахунок щорічних установлених внесків Членів та добровільних внесків. Такі внески здійснюються без шкоди для можливості стягнення коштів з Російської Федерації.
3. Розмір щорічних установлених внесків Членів визначається Фінансовим Комітетом на основі критеріїв визначення щорічної шкали внесків до загального бюджету Ради Європи і може коригуватися Асамблеєю відповідно до принципів, на яких базується ця шкала.

4. Комісія може отримувати та використовувати добровільні внески, пов'язані з її роботою, включаючи внески в натуральній формі. Ці внески повинні відповідати мандату та функціям Комісії. Внески від суб'єктів, які не є Членами та Спостерігачами, підлягають попередньому схваленню Фінансовим Комітетом.
5. Комісія має власний бюджет у рамках Ради Європи. Асамблея щороку приймає бюджет Комісії на наступний рік, підготовлений Секретаріатом та переглянутий Фінансовим Комітетом.
6. З урахуванням положень цієї Конвенції застосовуються Фінансові положення Ради Європи.
7. Асамблея може призупинити права Члена, якщо вона вважає, що цей Член не виконав своїх фінансових зобов'язань за цією Конвенцією.

РОЗДІЛ VII — РЕЄСТР ЗБИТКІВ, ЗАВДАНИХ АГРЕСІЄЮ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ПРОТИ УКРАЇНИ

Стаття 24. Передання роботи Реєстру

1. Якнайшвидше після створення Комісії та призначення її Виконавчого Директора, Виконавчий Директор має налагодити взаємодію з Реєстром та/або Радою Європи з метою підготовки до передання роботи Реєстру, у відповідній мірі, до Комісії таким чином, щоб забезпечити безперервне функціонування Реєстру до моменту його припинення та щоб інформація щодо Заяв і доказів, які зберігає Реєстр, була передана у розпорядження Комісії. Таке передання має охоплювати цифрову платформу Реєстру, включаючи всю інформацію про Заяви та докази, що містяться в них, іншу документацію, його архіви, його рухоме й нерухоме майно, включаючи, але не обмежуючись, банківські рахунки, ІТ-обладнання, програмне забезпечення та будь-які ліцензії на нього, контракти та домовленості Реєстру, а також будь-які пов'язані дані, таким чином, що Комісія стає правонаступником Реєстру.
2. Асамблея, Рада та Члени надають Виконавчому Директору необхідну та відповідну допомогу у підготовці до передання роботи Реєстру до Комісії.
3. Після прийняття Асамблеєю рішення відповідно до підпункту (g) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції, Виконавчий Директор здійснює передання роботи Реєстру до Комісії та засвідчує Асамблеї, коли таке передання завершено і Комісія може розпочати свою роботу над Заявами.

Стаття 25. Продовження роботи Реєстру в рамках Комісії

1. Функції Реєстру, включаючи організацію подання Заяв, продовжують виконуватися у складі Комісії.
2. Рада, за пропозицією Виконавчого Директора, приймає відповідні правила та процедури з цього питання.

РОЗДІЛ VIII — ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 26. Врегулювання спорів

У разі виникнення спору між Членами щодо тлумачення або застосування цієї Конвенції, ці Члени намагаються врегулювати спір шляхом переговорів або будь-якими іншими мирними засобами на свій вибір, зокрема через Асамблею, яка сприяє дружньому врегулюванню таких спорів.

Стаття 27. Членство та статус Спостерігача

1. З урахуванням Статті 28 цієї Конвенції, будь-яка держава, Європейський Союз та будь-яка інша Організація Регіональної Інтеграції може стати Членом Комісії, ставши Стороною цієї Конвенції відповідно до процедур, викладених у цій Конвенції.
2. Асамблея може запросити будь-яку державу, Організацію Регіональної Інтеграції або міжнародну організацію стати Спостерігачем Комісії відповідно до умов, встановлених Асамблеєю. Будь-яка держава, Організація Регіональної Інтеграції або міжнародна організація може подати запит на запрошення стати Спостерігачем.
3. Без шкоди для Статті 7 цієї Конвенції, Спостерігачі можуть брати участь у засіданнях Асамблеї без права голосу та робити усні або письмові заяви на засіданнях Асамблеї.
4. Спостерігачі, які зробили добровільні внески до бюджету Комісії на суму, що щонайменше дорівнює сумі, визначеній Асамблеєю відповідно до підпункту (j) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції, мають право брати участь у прийнятті річного бюджету Комісії, річного фінансового звіту Комісії та річного звіту про діяльність Комісії відповідно до підпунктів (k)–(m) пункту 4 Статті 7 цієї Конвенції з правом голосу в Асамблеї протягом фінансового року, за який вони зробили такий внесок.
5. Будь-який Член, який діє всупереч мандату Комісії або перешкоджає її функціонуванню, може бути позбавлений своїх прав і Асамблея може вимагати від нього виходу відповідно до Статті 35 цієї Конвенції. Якщо такий Член не виконує цю вимогу, Асамблея може прийняти рішення про те, що такий Член припинив бути Членом з дати, яку може визначити Асамблея.
6. Будь-який Спостерігач, який діє всупереч мандату Комісії або перешкоджає виконанню її функцій, може бути призупинений у статусі спостерігача або позбавлений цього статусу Асамблеєю відповідно до процедур, встановлених Асамблеєю.

Стаття 28. Членство Російської Федерації та участь у роботі органів Комісії

1. Російська Федерація може стати Членом Комісії в будь-який час шляхом висловлення своєї згоди на обов'язковість для неї цієї Конвенції відповідно до Статті 31 цієї Конвенції та за умови подання заяви, яка додається до документа про приєднання до цієї Конвенції, про те, що:
 - (а) вона визнає свою відповідальність згідно з міжнародним правом за збитки, втрати та шкоду, завдані їй міжнародно-протиправними діями в Україні або проти України, включаючи агресію, що порушує Статут Організації Об'єднаних Націй, а також порушення міжнародного гуманітарного права та міжнародного права прав людини;

- i. на території України в межах її міжнародно-визнаних кордонів, що включає її сушу, повітряний простір, внутрішні води та територіальне море;
 - ii. у виключній економічній зоні України та на її континентальному шельфі відповідно до міжнародного права та, за необхідності, національного законодавства України;
 - iii. до будь-яких повітряних суден або суден, що перебувають під юрисдикцією України;
 - iv. до всіх зацікавлених фізичних та юридичних осіб, а також держави Україна, включаючи її регіональні та місцеві органи влади та державні чи підконтрольні установи;
- (b) вона погоджується виконувати рішення Комісії щодо компенсації та надавати необхідні засоби для виплати призначеної компенсації або іншої суми, погодженої Україною; та
 - (c) вона погоджується відшкодувати Членам та, за необхідності, Спостерігачам їхні внески у покриття витрат Комісії.
2. Асамблея засвідчує, що заява Російської Федерації, додана до її документа про приєднання, відповідає умовам, викладеним у пункті 1 цієї Статті.
 3. Рада, як тільки Російська Федерація висловить зацікавленість у тому, щоб стати Членом Комісії, приймає додаткові правила, що регулюють участь Російської Федерації в роботі Комісії. Ці правила затверджуються Асамблеєю на основі консенсусу.
 4. Російська Федерація може в будь-який час подати запит на запрошення стати Спостерігачем Комісії відповідно до Статті 27 цієї Конвенції.

Стаття 29. Депозитарій

Генеральний секретар Ради Європи є депозитарієм цієї Конвенції.

Стаття 30. Підписання, ратифікація, прийняття, затвердження та набрання чинності

1. Ця Конвенція відкрита для підписання всіма державами-членами Ради Європи, будь-якими іншими державами та Європейським Союзом, які брали участь у Дипломатичній конференції з прийняття цієї Конвенції, та будь-якими іншими державами, які проголосували за резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй ES-11/5 від 14 листопада 2022 року під назвою «Сприяння здійсненню правового захисту і забезпечення відшкодування шкоди у зв'язку з агресією проти України».
2. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або затвердженню. Ратифікаційні грамоти, документи про прийняття або затвердження здаються на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи.
3. Ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати, коли будуть виконані обидві з таких умов:
 - (a) двадцять п'ять підписантів висловили свою згоду на обов'язковість для них цієї Конвенції відповідно до положень пункту 2 цієї Статті; та

(b) сукупні індивідуальні внески цих підписантів до бюджету Реєстру на 2025 рік¹ становлять щонайменше 50% від загального бюджету Реєстру на 2025 рік.

4. З урахуванням Статті 28 цієї Конвенції щодо Російської Федерації, стосовно будь-якого підписанта, про якого йдеться в пункті 1 цієї Статті, який згодом висловить свою згоду на її обов'язковість, ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати здачі на зберігання його ратифікаційної грамоти, документа про прийняття або затвердження.

Стаття 31. Приєднання

1. Після набрання чинності цією Конвенцією Сторони цієї Конвенції через Асамблею можуть запросити приєднатися до цієї Конвенції будь-яку державу або Організацію Регіональної Інтеграції, яка не брала участі в Дипломатичній конференції з прийняття цієї Конвенції і яка не голосувала за резолюцію Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй ES-11/5 від 14 листопада 2022 року під назвою «Сприяння здійсненню правового захисту і забезпечення відшкодування шкоди у зв'язку з агресією проти України».
2. Незважаючи на пункт 1 цієї Статті та відповідно до Статті 28 цієї Конвенції Російська Федерація може приєднатися до цієї Конвенції в будь-який час.
3. Щодо будь-якої держави або Організації Регіональної Інтеграції, що приєднується, ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати здачі на зберігання Генеральному секретарю Ради Європи документа про приєднання.

Стаття 32. Територіальне застосування

1. Будь-яка держава може під час підписання або при здачі на зберігання своєї ратифікаційної грамоти або документа про прийняття, затвердження або приєднання вказати територію або території цієї держави, до яких застосовується ця Конвенція.
2. Будь-яка держава може в будь-який час пізніше шляхом подання заяви, адресованої Генеральному секретарю Ради Європи, поширити застосування цієї Конвенції на будь-яку іншу територію цієї держави, зазначену в заяві, та за міжнародні відносини якої вона несе відповідальність або від імені якої вона уповноважена брати на себе зобов'язання. Щодо такої території ця Конвенція набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати отримання такої заяви Генеральним секретарем Ради Європи.
3. Будь-яка заява, зроблена відповідно до пунктів 1 та 2 цієї Статті, щодо будь-якої території, зазначеної в такій заяві, може бути відкликана шляхом направлення повідомлення Генеральному секретарю Ради Європи. Відкликання набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення тримісячного строку з дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи.

¹ Відповідно до скоригованого бюджету на 2025 рік (документ RD4U-COP(2024)16, с. 6, таблиця 7), прийнятого Конференцією Учасників Реєстру 11 жовтня 2024 року (документ RD4U-COP(2024)18, с. 3), 50% загального бюджету Реєстру на 2025 рік становить 3 692 150 євро. Для підписантів, які не зробили внесок до бюджету Реєстру на 2025 рік, сума, яка була б їхнім установленим внеском до бюджету Реєстру, якби вони були Учасниками Реєстру, використовується для розрахунку сукупних індивідуальних внесків відповідно до цього підпункту (b).

Стаття 33. Зміни

1. Зміни до цієї Конвенції можуть бути запропоновані будь-яким Членом.
2. Пропозиції щодо внесення змін до цієї Конвенції можуть включати пропозицію розширити сферу дії в часі цієї Конвенції з метою включення до неї Заяв про компенсацію збитків, втрат чи шкоди, завданих міжнародно-протиправними діями, вчиненими Російською Федерацією в Україні або проти України 20 лютого 2014 року або пізніше.
3. Будь-яка пропозиція щодо внесення змін доводиться до відома Членів Генеральним секретарем Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи повідомляє про це Асамблею.
4. Асамблея розглядає та може прийняти запропоновану зміну.
5. Текст будь-якої зміни, прийнятої Асамблеєю, передається Генеральним секретарем Ради Європи Членам для ратифікації, прийняття або затвердження.
6. Будь-яка зміна, прийнята відповідно до цієї Статті, набирає чинності на тридцятий день після дати, коли всі Члени повідомили Генерального секретаря Ради Європи про її ратифікацію, прийняття або затвердження.

Стаття 34. Застереження

Жодні застереження не можуть бути зроблені щодо положень цієї Конвенції.

Стаття 35. Денонсація

1. У будь-який час після дати набрання чинності цією Конвенцією відповідно до Статті 30 цієї Конвенції будь-який Член може денонсувати цю Конвенцію за допомогою повідомлення, надісланого на ім'я Генерального секретаря Ради Європи.
2. Така денонсація набирає чинності в перший день місяця, що настає після закінчення дванадцятимісячного строку з дати отримання такого повідомлення Генеральним секретарем Ради Європи. У разі денонсації Російською Федерацією цей строк становить десять років або до припинення дії цієї Конвенції відповідно до Статті 36 цієї Конвенції.
3. Жодна денонсація згідно з цією Статтею не має зворотної дії в часі щодо зобов'язань та обов'язків за цією Конвенцією протягом періоду членства держави, що денонсує.

Стаття 36. Тривалість та припинення

1. Без шкоди для пункту 4 цієї Статті, ця Конвенція залишається чинною протягом щонайменше десяти років з моменту набрання нею чинності.
 2. Після цього вона залишається чинною протягом наступних періодів до п'яти років, якщо Асамблея, більшістю не менше трьох чвертей усіх Членів, рішенням, прийнятим протягом року до закінчення поточного періоду, вирішить, що вона повинна залишатися чинною.
- У будь-який час після десятої річниці набрання чинності цією Конвенцією Асамблея може більшістю не менше трьох чвертей усіх Членів припинити дію цієї Конвенції та розпустити Комісію.

Дія цієї Конвенції припиняється Асамблеєю, якщо:

- (a) в результаті денонсацій, зроблених відповідно до Статті 35 цієї Конвенції, кількість Сторін цієї Конвенції стає меншою за поріг, зазначений у підпункті (a) пункту 3 Статті 30 цієї Конвенції; або
 - (b) немає достатніх коштів для фінансування передбачуваних витрат на наступні дванадцять місяців діяльності Комісії і Комісія не може забезпечити альтернативні засоби фінансування Комісії.
5. Припинення дії відповідно до підпункту (a) пункту 4 цієї Статті набирає чинності через дванадцять місяців з дати отримання Генеральним секретарем Ради Європи повідомлення про денонсацію, що спричиняє цю подію, якщо тільки протягом трьох місяців з дати, коли кількість Сторін цієї Конвенції стає меншою за поріг, визначений у підпункті (a) пункту 3 Статті 30 цієї Конвенції, Асамблея на основі консенсусу не вирішить, що ця Конвенція повинна залишатися чинною, а Комісія повинна продовжувати свою діяльність протягом визначеного строку.
6. Припинення дії відповідно до підпункту (b) пункту 4 цієї Статті набирає чинності якнайшвидше після дати прийняття Асамблеєю рішення про припинення дії.
7. У разі припинення дії цієї Конвенції та розпуску Комісії Асамблея забезпечує подальше збереження всієї інформації про Заяви та докази, отримані Комісією, її рішення та іншу документацію, включаючи її архіви.
8. Перед припиненням дії цієї Конвенції та розпуском Комісії відповідно до цієї Статті Асамблея приймає будь-які необхідні перехідні положення.

Стаття 37. Повідомлення

Генеральний секретар Ради Європи повідомляє держави-члени Ради Європи, інші держави та Європейський Союз, які брали участь у Дипломатичній конференції з прийняття цієї Конвенції, будь-якого підписанта, будь-яку Сторону та будь-яку іншу державу або Організацію Регіональної Інтеграції, яка була запрошена приєднатися до цієї Конвенції, про:

- (a) будь-яке підписання;
- (b) заду на зберігання будь-якої ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження або приєднання;
- (c) дату набрання чинності цією Конвенцією відповідно до Статті 30 цієї Конвенції;
- (d) будь-яку зміну, прийняту відповідно до Статті 33 цієї Конвенції, та дату, з якої така зміна набирає чинності;
- (e) будь-яке повідомлення, здійснене відповідно до пункту 5 Статті 6 цієї Конвенції;
- (f) будь-яку денонсацію, здійснену відповідно до Статті 35 цієї Конвенції;
- (g) будь-яку іншу дію, заяву, повідомлення або сповіщення, які стосуються цієї Конвенції.

посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на це уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Зроблено у м. Гаага 16 грудня 2025 року, англійською, французькою та іспанською мовами, причому всі тексти є рівноавтентичними, в одному примірнику, який передається на зберігання до архіву Ради Європи. Генеральний секретар Ради Європи надсилає засвідчені копії кожній державі-члену Ради Європи, будь-яким іншим державам та Європейському Союзу, які брали участь у Дипломатичній конференції з прийняття цієї Конвенції, та будь-якій державі або Організації Регіональної Інтеграції, запрошеній приєднатися до цієї Конвенції.